

DIADALÉNEK

Kailas, Uuno

Egyik borongós, szürke délután
nagyon nehéz gond nyomta lelkem.
Elővevém hát régi Bibliám,
mert nagy, nehéz gond nyomta lelkem.

Elmondtanak a sárguló lapok
egy szép regét a messze múltból.
A vén betűk izzón ragyogtak ott,
amint regéltek messze múltból.

...Tüzes kemence - mondták - fűtve volt,
s három szentet belévetének.
S a három férfi boldogan dalolt,
kit a kohóba bévetének.

Lángok közén lépdelve szabadon,
nem égeté meg a tűz őket.
Diadalének zengett ajkukon,
s a tűz nem égeté meg őket...

Pár mondatot alig betűztem át,
egyszerre könnyű lett a lelkem.
Becsuktam hát a régi Bibliát.
Immár oly könnyű volt a lelkem!

(fordította: Bán Aladár)

Forrás: www.keresztenydalok.hu